Zaterdag 7 December 1946 | DAGBLAD | 63ste Jaargang No. 4981

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags, abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14. Oranjestad: tel. 38.

Debat over Spanje.

Nederland loopt leeg?

Scheuring in Indie ?

SPAANSE QUAESTIE IN DEBAT.

De sub-commissie voor de Spaanse quaestie begon de tweede dag van het debat over de Spaanse quaestie met het voorstel van de Verenigde Staten als basis voor de besprekingen. Rusland's Gromyko zeide dat het voorstel van de Verenigde Staten verbeterd kon worden door gedeelten uit het Poolse voorstel in te lassen, zoals o.a. de paragraaf waarin gezegd wordt dat Franco wrijving veroorzaakt, waardoor de internationale vrede gevaar loopt. Gromyko verwierp echter het Colombiaanse voorstel, waardoor eventuele maatregelen zouden worden uitgesteld tot het volgend jaar. Charles Raymor van de Verenigde Staten was tegen het inlassen van gedeelten uit het Poolse voorstel omdat het slechts gedeeltelijk melding maakt van het rapport van de Veiligheidsraad, waarin niet staat dat Franco een directe bedreiging vormt voor de vrede.

Tegen het inlassen van het Poolse voorstel waren: De Verenigde Staten, Engeland en Nederland. Frankrijk, België, Venezuela en Rusland stemden vóór. China onthield zich van stemming. Deze stemming was echter niet formeel. De sub-commissie beëindigde de zitting na [illegible] van het Noordamerikaanse voorstel en één paragraaf van de Poolse resolutie te hebben goedgekeurd. Morgen worden de besprekingen voortgezet (Lake Success, (AP) 6.12).

LOOPT NEDERLAND LEEG?

Een telegram uit Den Haag meldt ons, dat de consulaten van de Zuidamerikaanse Republieken in Den Haag gevestigd bezwijken onder het werk. Het aantal aanvragen om naar Zuid-Amerika te mogen emigreren is geweldig hoog. Het consulaat van Brazilië krijgt iedere dag wel een 50 aanvragen binnen, ovenzo de andere consulaten.

DREIGENDE SCHEURING INDONESISCHE ISLAMITISCHE PARTIJ.

De Islamitische Partij, de grootste politieke partij van Indonesië, verwierp de ontwerp-overeenkomst tussen Nederland en Indonesië op een Javaans partij-congres dat te Soerakarta gehouden werd. De partij, die acht portefeuilles heeft in het cabinet van Sjahrir, maakte bekend, dat op [...] December begonnen zal worden met een propaganda campagne tegen de ontwerp-overeenkomst. Indonesische politieke leiders voorzien een cabinetscrisis behalve in het geval dat de Islamitische Ministers in het cabinet, zich van de partij afscheuren en een nieuwe Islamitische progressieve groep vormen, die Sjahrir gunstig gezind is (Batavia, (AP) 6.12).

[...]STAND IN FRANKRIJK.

Morgen gaat Frankrijk naar de stembus. Men gaat een zg. eerste kamer kieeen door kleine kiescolleges. De lopende cabinetcrisis, waarin Frankrijk nu geraakt is, is natuurlijk van grote invloed op de verkiezingen van morgen. Daar de verkiezing bij gedeelten gaat, zal de volledige uitslag niet voor eind December bekend zijn (Parijs, (AP) 7.12).

LEWIS BETAALT BOETE.

Lewis en zijn United Mine Workers stortten een bedrag van [...]0.000 dollars als boete voor ongehoorzaamheid aan het [...] Lewis stortte een bedrag van 10.000 dollars als zijn persoonlijk aandeel in de boete, terwijl de mijnwerkersbond 3.500.000 dollars in Staatsaandelen stortte. Ondertussen confereerde Truman een uur lang met zijn cabinet. Na de zitting verklaarde een van de leden dat er geen terugkeer meer mogelijk was in de aangehouden strijd. Men vermoed dat Truman het cabinet geraadpleegd heeft over de wijze waarop hij a.s. Zondag de staking zal bespreken (Washington, (AP) 6.12).

TWEE VOORSTELLEN.

Terwijl het subcomité voor Spanje een eindconclusie wil opstellen, heeft het twea voorstellen te bestuderen, nl. het voorstel om het Spaanse volk aan te raden zich een andere regering te kiezen en het voorstel van Polen waarbij alle leden van de Verenigde Naties hun diplomatieke relaties met Spanje zouden afbreken. (New York, (AP) 7 Dec.).

NEHRU VERTROKKEN.

De Indische leider Nehru is per vliegtuig uit Londen naar New De'hi vertrokken om aan de Britsindische volksvertegenwoordiging bekend te maken waarom men niet tot een overeenkomst kon komen op de conferentie te Londen. (Londen, (AP) 7 Dec.).

DE INTERNATIONALE CONTROLE.

[illegible] kaanse bepaling aan om tot een spoedige vestiging van een internationale controle commissie voor atomaire energie en andere technische ontdekkingen te geraken. In sommige kringen vreesde men, dat het aanhouden van de Verenigde Staten om ook controle uit te oefenen op het gebruik van atomaire energie voor vredelievende doeleinden de besprekingen zou hinderen, waar de Russen slechts besloten de atomaire wapenen onmiddellijk te verbieden in tegenstelling met de Noordamerikanen die het als onderdeel zien van het gehele plan ter controle van de atomaire energie.

Molotov zeide dat Rusland gaarne een duidelijk en eenvoudig voorstel zal aanvaarden, dat het gebruik van de atomaire wapenen verbiedt, terwijl de uitwerking van de biezonderheden aan de Veiligheidsraad wordt overgelaten. Sir Hartley Shawcross van Engeland deelde deze zienswijze echter niet. Hij zeide: „Wij willen een whiskey-soda en Molotov wil ons de soda wel geven maar de whiskey voor de Veiligheidsraad bewaren" (Lake Success, (AP) 6.12).

VREDE VOOR OOSTENRIJK.

John Rightower geeft als zijn mening te kennen, dat de vier ministers werkend aan de vrede in Europa zo ver zijn gekomen, dat indien Molotov wil, zij onmiddelijk kunnen aanvangen met het opmaken van een vredesverdrag voor Oostenrijk Byrnes zowel als Bevin hebben hun concept klaar doch het wachten is maar op Molotov. (New York, (AP) 7. Dec.)

NATIONALISATIE DOOR TITO.

Een wets-ontwerp tot nationalisatie van alle private economische ondernemingen, publieke werken en industrieën in Joegoslavië, werd gisteren in beide kamers van de Nationale Vertegenwoordiging, onder voorzitterschap van Tito, ingediend en unaniem aangenomen.

De wet wordt onmiddellijk van kracht. Onder deze wet, waarvan slechts weinigen afwis[illegible] ondernemingen, het eigendomsrecht van ondernemingen en voorts de metaal-industrie, nationale voedselproducten, daanken, bouwmaterialen, vervoer en alle verbindingen te land ter zee of in de lucht.

De wet verbiedt tevens het vormen van nieuwe ondernemingen, die onder de bestaande wet van Mei vallen, zonder goedkeuring van het Bestuur. De enige spreker, die zijn stem tegen het ontwerp deed horen, was Doctor Dragolyub Yovanovic, die onlangs uit de Boerenpartij gestoten werd. Hij zeide, dat waar deze wet alle personen in het land betrof, de stem van het volk gehoord diende te worden. Een compensatie in de vorm van contanten of Staatspapieren zal aan de vroegere eigenaars worden uitgekeerd (Belgrado, (AP) 6.12).

THALDARIS CONFEREERT MET BYRNES.

De Griekse Premier Constantin Thaldaris confereerde met Byrnes, tijdens welke conferentie Thaldaris waarschijnlijk een beroep op Byrnes deed, voor internationaal onderzoek met betrekking tot zijn aanklacht tegen Albanië, Bulgarije en Joegoslavië, die de guerrilla-activiteit tegen de Griekse regeringstroepen ondersteunen. Over deze besprekingen werd geen officiële bekendmaking gedaan. Thaldaris gaf echter te kennen dat hij de hoop koestert, dat de Verenigde Naties een einde zullen maken aan deze bedreiging voor de internationale vrede en veiligheid (New York, (AP) 6.12).

TRUMAN FELICITEERT DE FINNEN.

In een boodschap tot de Finse President, wenste Truman het Finse volk geluk met de verjaardag van Finlands onafhankelijkheid, mede namens het volk van de Verenigde Staten. Voorts wenste hij Finland het beste in het komende jaar (Washington, (AP) 6.12).

NADERT STALINS EINDE?

De Londense correspondent van het Franse blad „l'Epoque" [illegible] vestiging kreeg van de Turkse berichten dat Stalin zwaar ziek zou zijn. Dit bericht werd twee dagen later gevolgd door andere, dat er in het Kremlin bulletins worden uitgegeven betreffende Stalins ziekte. De Russen in Londen waren natuurlijk zeer nieuwsgierig meer te vernemen van deze ziekte, die volgens Turkije een ernstige wending neemt. Ambtenaren van de ambassade konden moeilijk volhouden dat Stalin als altijd in de beste toestand verkeerde. Over het algemeen wordt aangenomen dat de 68-jarige leider verouderd is door de inspanning van de laatste jaren. Het is veelbetekenend dat het Kremlin thans bulletins uitgeeft ten behoeve van de ambassade, hoewel weinig personen in Londen de juiste inhoud van deze bulletins kennen.

De Russische pers-attaché in Londen echter, ontkende dat er berichten aan de plaatselijke pers werden verstrekt en beweerde niets te weten omtrent Stalins ziekte.

Een bericht van Tass deelde mede, dat Stalin niet verschenen op een diner ter ere van de Tsjechoslowaakse delegatie. Als commentaar voegde de correspondent van „l'Epoque" er aan toe dat Stalin op 4 November een tweede aanval kreeg en naar Sochi, aan de oever van de Zwarte Zee, nabij Batoem, vervoerd werd (Parijs, (AP) 6.12).

GEEN COMMUNISTISCHE INVLOED MEER.

Volgens de „New York Times" zeide William Foster, nationale voorzitter van de communistische partij in de Verenigde Staten, op een vergadering tot de partij-leiders, dat de communisten niet langer invloed hebben in de regering van de Verenigde Staten. De vergadering werd gisteravond op een niet nader aangeduide plaats gehouden (New York, (AP) 6.12).

DEMOCRATISCH COMMUNISME.

Sprekend voor de Academie voor wetenschap, deed Alexandrov, hoofd van het Sovjet departement van propaganda, een aanval op Harold Laski en Lord Beveridge, die in geschriften ontkenden, dat er in Rusland een ware democratie en vrijheid van pers zou heersen (Moskou, (AP) 6.12).

het nieuws van vandaag

Heden is het voor Curaçao een nationale dag. De dag van de beroemde rede van Hare Majesteit de Koningin; de dag van een nieuwe toekomst, die zeker voor Curaçao zal komen, indien in wijs beleid wordt samengewerkt.

Uit Indië komen eigenaardige berichten; we zien daar een gevaar voor scheuring in het cabinet van de Indonesische republiek. Men wendt zich daar ook af van de overeenkomst van Cheribon?

Hoe zal de toekomst zijn? Wat is de bedoeling van de ontevredenen? Het telegram meldt ons slechts, dat er gevaar voor scheuring is, doch men geeft niet de redenen tot ontevredenheid op. Om de Indische politiek eens wat beter te verstaan publiceren wij heden een studie over de Islam en het Communisme. Voor hen voor wie de wereld niet ophoudt noch bij Westpunt noch bij Oostpunt, zal het interessant zijn om te zien, hoe men een nieuw gevaar ziet oprijzen uit de dwarreling der opinies; er komt een opinie naar voren als zouden de communisten hand in hand met de Islam de wereld willen veroveren. Zegt men niet, daar hebben we op Curaçao niets mede te maken; wij zitten ook op die planeet, die wij Moeder Aarde noemen.

Was het nieuws uit Indië belangrijk en een klein telegrammetje uit Nederland is droevig. De consulaten in Den Haag voor Zuid-Amerika kunnen het werk bijna niet af. Ieder wil zijn land verlaten; herinnert men zich dan niet de woorden van Prinses Juliana enige tijd geleden om niet weg te lopen, maar te helpen aan de opbouw van het zo zwaar geslagen vaderland? Het is droevig voor wie van Nederland houdt. Is het dan toch waar, dat de stemming nog geheel niet goed is in ons vaderland?

Spanje staat nog in het middelpunt van de belangstelling; men vindt het schijnbaar niet nodig de woorden van Giral over opstand nog nader onder de loupe te nemen.

In Frankrijk is het even stil, daar moet men morgen gaan stemmen voor de zg. „eerste kamer". Wij denken, dat de mensen daar onder de hand beu zullen zijn van al dat naar de stembus lopen; men moet daar bijkans iedere Zondag gaan stemmen. Gezien het belang van de zaak zal men toch wel komen.

Over de staking in de Verenigde Staten is er wel nieuws, doch het is beter eerst de rede van Truman af te wachten. Lewis trekt zich niets van de veroordeling aan; hij gevoelt zich reuze sterk door de arbeiders, die achter hem staan.

Stalin zou ziek zijn. Dat zijn zo van die interessante telegrammen, die natuurlijk niemand kan controleren en die wij altijd met een veel reserve moeten lezen.

Tito toont zich een goed leerling van de Russische sociologie en begint lustig te nationaliseren, zoals wij dat op Curaçao hopenlijk nooit zullen zien.

In de AP telegrammen kwam men niet terug op het bericht van een bomaanslag op een zekeren Frans Boer in Den Haag.

Het is gelukkig niet de commisaris - Generaal.

PATRONES VAN VICARIAAT.

Morgen gaan wij het feest vieren van de Onbevlekt Ontvangenis van Maria.

Onder deze titel is de H. Maagd de patrones van ons Vicariaat, het vicariaat van de zes Nederlanden hier in de Caraïbische Zee. Wie de geschiedenis wil lezen van dit vicariaat hij leze het boek van Pater Latour, een modern geschiedboek.

Historisch begrip is toch zo nodig, om alles te verstaan op Curaçao, men concludeert, men criticeert doch het is moeilijk soms om te kunnen oordelen, over Curaçao en de toestanden hier!

Wie de weg wil nagaan van het genade-leven van de mensen hier, hij moet voorzichtig oordelen. Eens zagen wij een vrouw met bloemen in kerk in gaan, zij ging naar de statie van „Jezus troost de wenende vrouwen „en met haar bloemen versierde zij die statie, terwijl ze huilend bad. Wie leerde haar dit sublieme gebed, wie leerde haar zo logisch gaan tot Hem, die vrouwen troostte in Zijn eigen bitter Lijden?

Honderd jaar geleden hield een gouverneur op Curaçao, het was nog midden in de tijd van de barre verdrukking een rede over „Het nut van de godsdienst in verband met de vooruitgang van de beschaving". Ik wilde, dat die man terug kon komen om te zien en te getuigen, wat er gedaan is.

Er zijn nu tijden van voorspoed over deze eilanden komen waaien. Het leven is zo anders geworden op Curaçao, de weg naar boven is echter misschien nog wel moeilijker geworden, daar het leven zoveel biedt voor [illegible] zien.

Laat Gods genade niet verloren gaan in de harten van onze menen. Bidt daarvoor morgen, bidt voor den Bisschop en al zijn helpers, doch bidt ook voor hen — we moeten goed Christen zijn — die ons niet liefhebben. Vraagt de voorspraak van de H. Maagd, opdat Haar liefde ons bescherme, Haar reine deugd zij ons voorbeeld.

In het begin van de achttiende eeuw werd Curaçao een aparte prefectuur onder leiding der Paters Augustijnen, terwijl in het jaar 1842 Paus Gregorius XVI het verhief tot een Vicariaat.

Eenmaal zal het naar we hopen verheven worden tot een eigen bisdom.

Het vicariaat nu 104 jaar bestaande, viert morgen de dag van de Patrones Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen. Bidt om roepingen, doch bidt vooral dat het volk niet door het marterialisme van vandaag wegezogen wordt van de Kerk.

OVER OOSTENRIJK.

De bisschoppen van Oostenrijk zijn zeer bezorgd.

In een herderlijke brief van alle bisschoppen van Oostenrijk uitgegeven na een vergadering dat het onderwijs nu meer dan der bisschoppen beklemtonen zij ooit christelijk moet zijn. De invloed van de nazies op de jeugd is groter geweest dan men had verwacht. Nu men weer een normale toestand krijgt, nu pas is goed te zijn, wat voor grote verwoestingen er zijn aangericht op godsdienstig gebied in de bezettingstijd.

De jeugd heeft veel kwaad geleerd. Geen eerbied is er voor de Ouders bij de jeugd te vinden, de geest van het Christendom slechts kan de jeugd van Oostenrijk redden. Men moet de rechten van de familie beschermen.

De brief wijst terug op de beroemde encycliek van Paus Pius over de opvoeding: dat het recht van het huisgezin primair is aan dat van de staat. Deze woorden haalt men in verband met de huidige schoolproblemen Katholieke Ouders hebben het recht om katholieke scholen voor hun kinderen te eisen. Zij wijzen er op dat de staat verplicht is de bizondere scholen te onderhouden naar het aantal leerlingen.

(C.I.P. Weenen).

Nationale dag 7 Dec.

Heden is het de dag van de belofte van onze Geëerbiedigde Koningin. Aldus sprak Zij op die gedenkwaardige dag voor de radio van Londen:

„Ik begrijp, zonder vooruit te lopen op de wetsbaldige Rijksconferentie en haar beslissingen, [illegible] gericht op een Rijk, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao zullen deelnemen in volledig zelfbestuur en vrijheid ten opzichte van de eigen binnenlandse aangelegenheden, doch in bereidheid gezamenlijke bijstand te verlenen.

Het is mijn eigen opinie, dat de Rijksdelen in staat zijn hun verantwoordelijkheid zowel naar binnen als naar buiten te dragen. Dit zal geen plaats laten voor discriminatie wegens ras of nationaliteit, slechts de bekwaamheid hunner individuele burgers en de behoeften hunner verschillende bevolkingsgroepen zullen de regeringspolitiek bepalen."

Deze woorden vonden onmiddellijk weerklank op Curaçao. Op 9 December hielden de Staten een plechtige zitting waar de heer John H. Sprockel deze woorden sprak:

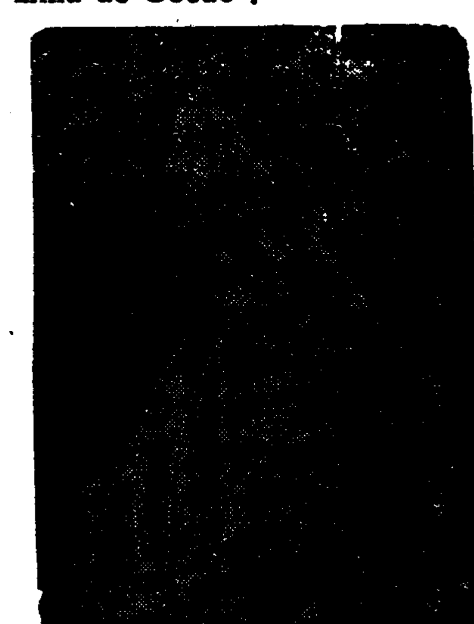
„Het kleine Curaçao, dat offerbereid, tot de grens van zijn vermogen bijdraagt tot de oorlogvoering, het verheugt zich met de ommekeer ten goede, die in de strijd merkbaar is. Curaçao, dat de tol van zijn trouw aan de Nederlandse zaak wil betalen, en de volle cijns van zijn verbondenheid met Nederland en Oranje wil opbrengen, ziet mede reikhalzend uit naar de oplossing van de na-oorlogse problemen, ook van zijn problemen. En dan moeten wij erkennen, dat de laatste rede van onze welbeminde en wijze Koningin Wilhelmina ons een hart onder de riem heeft gestoken. Blijde klanken waren de woorden van Hare Majesteit voor ons oor."

De voorzitter stelde voor een telegram naar Hare Majesteit de Koningin te zenden, hetgeen met algemene stemmen werd aangenomen: Het telegram luidde:

„De Staten van Curaçao met bewondering en instemming kennis hebbende genomen van Uwer Majesteits jongste rede verzekeren Uwer Majesteit dat Curaçao met verantwoordelijkheidsgevoel en offerbereidheid zijn aandeel zal bijdragen tot de overwinning en de herrijzenis des Rijks, waarna dit Staatsdeel met trots zijn plaats als gelijkberecht gd deel van het bevrijde Nederlandse Rijk zal innemen en met alle middelen zal helpen bevorderen, dat onder Uwer Majesteits leiding het Rijk zijn rechtmatige plaats krijge in de nieuwe wereldorde, die na de overwinning zal worden opgebouwd."

Niet alleen Curaçao, doch geheel de wereld begreep de waarde van deze rede van Hare Majesteit de Koningin, hetgeen mag blijken uit de prijzende woorden, die wij over deze rede lezen in de aflevering van „Time" van 14 December 1942. Daar kon men [illegible] wen on record en de Noordamerikanen prezen onze Koningin als „de goede".

Zoals wij in de geschiedboeken kennen „Philips de Goede", zo wilden de Noordamerikanen Haar de naam dus geven van „Wilhelmina de Goede".

WILHELMINA
De Goede.

Tot dusver ging alles goed. Wel hield Eman een van zijn onbelangrijke reclame-speechjes, waarbij hij het uitkomen het grote belang van deze woorden voor Aruba, doch overigens was men blij en begreep men, dat wij te wachten hadden tot ná de oorlog, wat ieder begrijpelijk en verstandig achtte.

Bij het bezoek van Prinses Juliana werd de belofte even in herinnering gebracht, doch dat was in poëzie en zéér juist waren de woorden afgewogen. Het bezoek van Minister Van Mook gaf de persconferentie, waarop deze Minister een beetje onheus weigerde, om enig licht op deze quaestie los te laten. Nadat we echter in November verkiezing hadden gehad, een overrompelingsverkiezing, daar er in het huis van de Katrolieke Partij de éénheid zoek was, kwam langzaamaan het woord autonomie naar voren.

Men zocht contact met de Staten van Suriname, zonder zich af te vragen of deze representatief genoeg waren, noch ook wat zij wilden. De Surinaamse Staten durfden loskomen met 14 punten, waarbij zij gelijkstelling per ongeluk natuurlijk vergeten, zodat de redacteur van „De Surinamer" in zijn pen klom en de 14 punten één voor één kraakte. De Staten van Curaçao gingen met een

Word vervolgd op pagina 2

HUISELIJKE TWIST MET DODELIJKE AFLOOP.

Gisteren in de late namiddag was geheel de Rode weg in rep en roer in verband met een huiselijke twist ten huize van de familie M. De 22 jarige broer A.M. verwonde zijn jongere zus van 13 jaar zodanig dat zij aan de gevolgen overleed. Nadat dit feit bekend werd, maakte zich een grote ontroering van de toegestroomde menigte meester.

K.S.C.

Morgen aanvang wedstrijden de Mgr. Verriet trophee: 10 uur Mobilia — D.S.C., en Dos Caminos tegen de De Ster: 3 uur San Fernando — Republiek en Ecuador — Union Victory Stars.

NAGEKOMEN BEZOEK.

Sint Nicolaas bracht gisterenavond nog een bezoek aan de St. Thomaskring en Veritas. De Sint sprak een Spaans, als hadde hij acte Spaans. M. O. Er werd veel goede raad gegeven, die niet voor publicatie vatbaar is.

SCHEEPSBERICHTEN.

6December.

Samtyne naar La Guayra; Evelyn naar Bonaire; Gordias naar La Guayra.

7 December.

Stephen Gambrill naar Aruba.

OLYMPISCHE SPELEN.

Programma van Maandag.

Voetbal 8 uur: Curaçao — Colombia.

Basketbal 7.30 uur: Curaçao — Venezuela.

HEDVIKA LUCAS.

Hedvika Lucas, een 16 jarig meisje, was vier jaar geleden op het Sint Martinus Gesticht. Zij is in Tsjechoslowakije geboren en ontvluchtte met haar vader en moeder vier jaar geleden uit Europa. Thans zit zij in Amerika en volgens ingekomen berichten heeft zij de eerste prijs behaald in een competitie in het opstel maken, welke competitie uitgeschreven werd door de „WLW's United Nations". Merkwaardig is te noemen, dat zij vier jaar geleden geen woord Engels kon spreken en thans prijkt zij als overwinnares in deze competitie.

VERLOTING.

De loterij ten bate van de Sociedad Bolivariana zal plaats hebben op Donderdag 12 December a.s. Haast u nog een lot te kopen, ze vliegen weg.

BEZOEK AAN ARUBA.

De bekende schrijfster Mevr. Lelia von Saher zal heden naar Aruba vertrekken, om ook dat eiland te leren kennen in verband met de achtergrond van één van haar romans.

WAT DENKT NEDERLAND OVER CHERIBON?

Het Nederlands Instituut van de „Openbare Mening" berichtte Vrijdag dat Nederland vrijwel gelijk verdeeld is over de aanvaardbaarheid van de Nederland-Indonesische ontwerp overeenkomst. 38% van de bevolking is vóór het aanvaarden van de overeenkomst, 33% tegen, 29% drukte geen mening uit.

Het instituut onthulde dat van de leden der Katholieke Volks Partij 33% tegen en 30% voor de overeenkomst waren, 37% gaven geen mening te kennen. Leden van de Partij van de Arbeid stemden 57% voor 19% tegen, 25% geen mening. De communisten stemden overstelpend vóór de goedkeuring van de overeenkomst, terwijl de leden van de Christelijke Historische en Anti-revolutionnaire partijen en van de complete onafhankelijkheid de Partij van de Arbeid overwegend tegen stemden. 38% Antwoordden dat de overeenkomst van Indonesië zou betekenen met geen verdere Nederlandse invloed, 33% geloofden dat een band van cooperatie blijven zou indien de overeenkomst gezou accepteerd wordt, 8% verklaarde dat Nederland en Indonesië een gehele eenheid zou blijven. 11% antwoordden dat zij nog nooit van de overeenkomst gehoord hadden. (Aneta).

K.L.M.-NIEUWS.

Aankomst Leden Caraïbische Commissie.

Hedenmorgen 7 December om 6.35 uur arriveerden op Hato met de KLM-machine uit Miami de commissarissen der Nederlandse Sectie van de Caraïbische Commissie, L. A. H. Peters en de secretaresse der Commissie, Mejuffrouw M. A. C. Zeehuisen. Zij werden verwelkomd door den heer Ph. J. Evertsz, secretaris van de commissie van ontvangst, en Drs. J. H. van Boven, Hoofd van het Departement van Sociale en Economische Zaken.

De voorzitter van de Nederlandse Sectie, Prof. Dr. J. C. Kielstra, wordt hedenmiddag met de KLM-machine uit Barranquilla, die om 15.40 uur aankomt, op Hato verwacht. Hij zal worden afgehaald door den heer W. R. Plantz en Ir. J. F. Groote, respectievelijk voorzitter en lid van de commissie van ontvangst.

Met het KLM-vliegtuig uit Paramaribo, dat om 21 uur op Hato aankomt, wordt de heer Jong-Baw, die als Surinaamse afgevaardigde tot lid der Caraïbische Commissie werd benoemd, op Hato verwacht.

VATICAANS GEZANTSCHAP HOLLAND NAAR SMALST.

Vrijdag hebben de Regering en de Partij van de Arbeid in de Tweede Kamer hun onenigheid betuigd om uit het budget van Buitenlandse Zaken een afwijzing voor de Legatie van het Vaticaan te schrappen. De Minister van Buitenlandse Zaken, Baron van Boetzelaer deelde aan de Tweede Kamer mede dat hij het amendement „onaanneemzaar" vond. Van der Goes van Naters verklaarde dat zijn partij tegen het amendement zou stemmen, dat alleen verdedigd word door leden van de Gereformeerde en Christelijke Historische Partijen, omdat de Partij van de Arbeid het Vaticaan als het enigste internationale middelpunt in Europa beschouwt.

De verwerping van het amendement, waarover Dinsdag gestemd zal worden, wordt als een uitgemaakte zaak beschouwd. (Den Haag, Aneta).

SINT NICOLAAS BOVEN DE ATLANTISCHE OCEAAN.

De passagiers van de K.L.M. die op 5 December jl. uit Amsterdam naar Curaçao vertrokken, hebben dit jaar een St. Nicolaas-

feest gehad, dat zij niet gauw zullen vergeten. Boven de Atlantische Oceaan verscheen St Nicolaas in hoogst eigen persoon in de cabine. Zijn onafscheidelijke knecht Zwarte Piet, reikte aan elk der passagiers een geschenk uit. De KLM verklaart uitdrukkelijk, dat zij de échte Sint Nicolaas aan boord had. Het was alleen jammer, dat toen Zwarte Piet binnenkwam, de „air hostess" nét even de cabine uit was. Maar dat was natuurlijk heel toevallig.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

JEUGDZWEMBADEN.

De regenbak.

Elke morgen is mama ervan overtuigd, dat hij naar school gaat, als hij met zijn boekentas de deur uitgaat.

Ecto is nu twaalf en zit in de derde klas, waar ook zijn vriendje Manuel in zit, die iets ouder is en bij hem in de buurt woont.

Samen gaan ze al sinds weken niet naar school en zwemmen in een fijne bak en zwerven overdag met Ermo, een zeventienjarig vriendje, die wegens stelen nu geen loopjongen meer is.

Dicht langs de weg staat een heel grote regenbak als een cementen blok en die is vol.

Elke morgen wordt daar water uit gehaald voor drinken en daarna wordt alles weer zorgvuldig aan de voorzijde gesloten.

Aan de achterzijde — boven — ligt witoeblakerd onder tropenzon het hellend vlak voor de afvloei van het hemelwater in die bak en daar is een poortje, dat eens volkomen met horizontale ijzeren staven was afgesloten, tot maanden geleden de jeugd uit de buurt die bak als zwemplaats ontdekte.

Vijf van die ijzeren staven werden er uit gewrongen en ziedaar, het zwembasin was klaar, waar steelsgewijze elke dag een aantal josgens baden en zwemmen.

Ecto, Manuel en Ermo zwemmen en stoeien daar ook alle dagen. In de regenbak komt een touw, waaraan het goed is „Tarzan" te spelen.

Elke morgen komt de auto het drinkwater halen, waarna alles weer zorgvuldig aan de voorzijde wordt afgesloten.

Dan gooit de onderwijzer roet in het eten door de politie te vragen om Ecto en Manuel eens te onderhouden over het niet bezoeken van de school. Als Ecto de politie van zijn avonturen vertelt, verklapt hij ook de zwemgelegenheid en zal de regenbak (zwembasin) weer gesloten worden.

M. van der Maarel.

HALSEY GAAT RUSTEN

De bekende admiraal uit de laatste oorlog de commandant van de derde vloot der Verenigde Staten William Halsey zal de dienst verlaten, om zijn taak aan jongere krachten over te geven. De admiraal is nu 64 jaar oud. (Washington, (AP) 7 Dec.).

SARA ROOSEVELT.

De jongste zoon van wijlen president Roosevelt werd gisteren de gelukkige vader van een dochter die hij Sara Delano noemde. De baby weegt zes pond. (Los Angeles, 7 Dec.).

HET STANDPUNT VAN FRANCO.

In verband met de besprekingen gaf de regering van Franco nogmaals een verklaring uit, waarbij men vaststelde, dat de Spanjaarden de onafhankelijkheid van hun land voorstaan en geen inmenging van buitenlandse mogendheden dulden. De verklaring werd afgegeven in de vroege morgen uren. Men qualificeert het voorstel te New York gedaan als een voorstel komend „van de communistisch afgevaardigden van Polen".

Vervolg van pag. na 1

geheim memorandum op reis, ons pas bekend geworden na herhaalde verzoeken op 17 October jl. Heel deze geschiedenis was fout; we zullen het langzaam, nu we de feiten op een afstand zien wel duidelijker inzien, men de zaak anders had moeten aanpakken.

Het bericht, dat de parlementaire commissie pas in Februari zou komen, deed sommige personen al lange gezichten trekken. Laat men toch bedenken wijzigingen an een staatsbestel maakt men niet op een achtermiddag, ofschoon wij ook grondig hopen dat het niet zo zal gaan als de vorige keer; men begon in 1922 en in 1937 kwam de doorvoering pas.

Dat men wacht tot Februari zal in verband staan met de nog niet gevallen beslissing over Indië. Op zich is het mooi, dat we bij de Staten nu een beweging gaande zien, om in samenwerking met het Gouvernement te trachten verschillende wijzigingen voort te bereiden.

GOUVERNEMENT VAN CURAÇAO.

DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN

LEVENSMIDDELEN

BESCHIKKING VAN ZATERDAG, den 7den December 1946 No. 937.

HET HOOFD VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN.

Gelet op: Artikel 2 lid 3 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 no. 44), bekrachtigd bij Landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942 no. 161) en zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij Landsverordening van den 23sten Augustus 1946 (P.B. 1946 no. 130);

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur bij Gouvernementsbeschikking van den 5den Juni 1944 no. 2759.

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I Als prijs tegen welken de navolgende goederen of groepen van goederen op het eiland Curaçao in den kleinhandel ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

1.	Macaroni	per pak van 250 gr.	f 0.28
		per ½ kg.	f 0.45
2.	Spaghetti	per pak van 250 gr.	f 0.28
		per ½ kg.	f 0.45
3.	Vermicelli	per pak van 250 gr.	f 0.28
		per ½ kg.	f 0.45

II Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op den 9den December 1946, op welk tijdstip alle voorafgaande beschikkingen door het Hoofd van het Departement Sociale en Economische Zaken vervallen, voor zoover betreft de in deze beschikking genoemde goederen; dat deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant en in de hierna te noemen plaatselijke bladen:

„Amigoe di Curaçao"
„Beurs- en Nieuwsberichten"
„Boletin Comercial"
„La Prensa"
„La Union".

Het Hoofd voornoemd,
J. H. VAN BOVEN.

Dwars door Venezuela

(Eigen correspondentie)
door
DR. JOH. HARTOG,

Oud-hoofdredacteur „Amigoe di Curaçao".

„Pepsi Cola Satisface" wordt in gehamerd bij wie de lange ocht van Caracas naar San Cristobal, vlak bij de Colombiaan- grens gaat maken. Op de bo- en en schuttingen, op huizen en it Shell-blikken vervaardigde utten staat het evenzovele malen lezen. En weinig minder malen moet men het drinken, want op lange tocht langs de weg — ie uren per vliegtuig, vier à vijf agen in de automobiel — heeft en weinig andere keus. In de itspanningen waar men aanlegt, niet veel anders te krijgen dan Noordamerikaanse waren in blik f cellophaan en wat inheems oed, vooral vruchten.

Een afwisseling brengt 98 km. uiten Caracas, het uithangbord Patria, Union, Trabajo", opge- angen aan het uit geweerlopen n bajonetten gemaakte hek ondom de Samaan de guere, de oom waaronder El Libertador ens kampeerde en die in het land an Simon Bolivar met die tere org behandeld wordt, waarmede en Spaansbloedige de relieken ijner nationale eer omgeeft. De oom leeft nog en de barsten zijn et cement opgevuld om hem vereind te houden!

Maar verder is de auto al weer p het eerste traject, dat naar Maracay gaat, 445 meter boven e zee gelegen, groots en wijds angelegd en akelig in zijn ma- stueuse stilte. Gòmez wilde hier e hoofdstad bouwen, 110 km. an Caracas en een weg schitte- end, zowel naar plaveisel als ntourage, voert erheen. Een Mi- itaire en Burgerlijke School voor Luchtvaart staat er. Een groot anti-malaria-instituut, waar thans al viermaal zoveel uitgegeven wordt als in 1936; schitterend, proper, het symbool van een nieuwe natie.

Er is meer te zien. Vlak voor Maracay komt men langs het Nationaal Park, waar het Ministerie van Landbouw experimenteert en overal bouwt men thans.

Vacantie in de Venezolaanse bossen?

Bij Maracai ligt het Meer van Valencia, welks oppervlakte 22 vierkante mijlen heet te zijn, dat gevoed wordt door 22 rivieren en waarin 22 eilanden zouden liggen. In de mist die over het water hangt, ziet men het Ezeleiland, waar thans een 300 misdadigers opgesloten zitten. Lichte gevallen, ze genieten van de goede lucht en kunnen er toch niet af, vanwege het gedierte in het water.

Waarom gaan onze mensen niet in Venezuela logeren? Vuurrode bloesems sieren de manglebomen overal en even voorbij Valencia staat het luisterrijk aangelegde Hotel Trincheras. Caracas is duur, maar de rest valt mee. Men kan er tochten maken naar het slagveld van Carabobo en autotochten naar Barquisimeto, dat in 1552 als Nueva Segovia is gesticht door den Spaansen gouverneur Juan de Villegas. Een enorm Rotary-monument staat voor de ingang van de stad (50.000 inwoners). Het terrein erom heen doet soms aan Curaçao denken, al is het grootser.

Grote bussen van de ARC rijden over deze wegen, overal en telkens weer. Met 127 bussen onderhoudt deze dienst de lijn tussen Caracas en San Cristobal. De weg is zo zwaar, dat elk half jaar de hele motor uit de bus gaat en een nieuwe erin komt. Het chassis is na drie jaar op. Vóór de oorlog werkte de ARC met 300 bussen. Nu is er nog weinig materiaal te krijgen en de bussen zijn steeds vol mensen en gedierte. Kippen zitten op het dak en de mensen binnen; de red snappers daarentegen bungelen buiten de ramen, soms wat kapot van het schudden.

Geen wittebrood, maar wel slacks.

We komen kudden koeien tegen, elk met een merk op de rug. In de cafétjes kun je „areppa" krijgen, een soort maïsbrood, want wittebrood is schaars. Verder bestaat het menu uit zoetigheden en heerlijke koffie, die men op elk uur van de dag en vaak nacht kan krijgen. Warme koekjes lijken goed, maar smaken niet. Dranken heeft men verschillende in deze tentjes, maar, wat er ook op het etiket van de fles staat, men noemt ze allemaal Canadadry. Als je stopt wordt de auto bestormd door lieden die een taxi of een bundel sinaasappels hebben aan te bieden. In Taborda, klein plaatsje, zitten de politie en de mensen langs de enige straat wat te kouten.

In grotere plaatsen zitten ze op de onmisbare Plaza Bolivar, die vaak niet meer dan een grasveld of zandvlakte is, met middenin een fontein of standbeeld en aan de kant een kerk. Helblauwe voorgevel heeft de kerk van St. Joachim, in het gelijknamige plaatsje en al in 1720 gebouwd. De meisjes lopen in slacks, vaak in de meest afgelegen gehuchten.

Vossen lopen weg in het licht van de naderende auto. Het is laat geworden en in Carora gaan we slapen.

Leuk klein plaatsje met aan een plein zowaar nog een openbare leeszaal met de kranten van de dag. Het zaaltje ligt gunstig. Er zaten allerlei lieden te lezen. Op de stoep werd buurtpraat gehouden en twee deuren verder is een goed café.

We hadden iets anders van Venezuela gezien dan de hoofdstad. Gelijk hadden degenen, die zeiden dat Caracas een goede en fraaie stad is, maar dat Venezuela's natuur onovertroffen is: Langs diepten waren we gereden, met omhoog de dicht begroeide bomen en beneden het zilveren water. Leuk beschilderde huisjes, wel armoedig staan in de plaatsjes die geen steen plaveisel hebben, doch waar men in het enige hotel ontvangen wordt met de grandeur, die toont wat Spaanse kolonisatie — ondanks alle gruwelen en misdrijven — hier heeft bereikt. Een eenvoudig dorpje in de bossen van Venezuela, met een leeszaal plus publiek. Bij onze thuiskomst zagen wij in de kamer van den „patrón" de Castiliaanse dichters staan.

Caraibische Commissie

Curaçao model Eiland.

Ten gevolge op ons stuk van 5 December jl., mogen wij even terugkomen op enkele punten, die misschien uw aandacht zullen vragen.

Ja inderdaad, Curaçao kan in de meeste opzichten als een model eiland dienen voor de Caraïbische Commissie. Het doel waarnaar de Caraïbische Commissie streeft, is in hoofdzaak het behartigen van de sociale en economische belangen van de gebieden hier in de Caraïbische Zee. Immers dit hebben wij reeds gezegd in ons eerste stuk.

De problemen, die de aanleiding zijn geweest tot de oprichting van de commissie zijn te veel om op te noemen, doch wij kunnen niet nalaten het een en ander te vertellen, waaruit u dan duidelijker kunt opmaken dat Curaçao werkelijk als een Model Eiland voor de Caraïbische Commissie kan dienen.

Immer op eilanden als Jamaica is permanenten werkeloosheid, een eiland als Barbados noemt men het „China van West-Indië", daar het overbevolkt is. Curaçao kent niet, althans de laatste 20 jaren, emigratie. De sociale wetgeving is hier op Curaçao de laatste tien jaren sterk ontwikkeld. Het voedselprobleem is geen doorlopend probleem. Slechts nu en dan kan een of ander artikel moeilijk te koop zijn. Prof. Kielstra die nu als voorzitter fungeert daar de conferentie nu samenkomt op Nederlands gebied, zal wel het probleem van de emigratie nader onder ogen willen nemen, daar het hem als Oud Gouverneur van Suriname bekend moet zijn, dat vele Surinamers in moeilijkheden verkeren in het „paradijs Curaçao" vanwege het geweldig woning te kort. Ook kan men nog de Bovenwinden en Bonaire bestuderen en zich afvragen of daar geen industrialisatie mogelijk is.

Wat is Curaçao in vergelijking met Puerto Rico met zijn 2.000.000 inwoners. Dit eiland is na Java het meest bevolkte van de Wereld. De Heer Charles W. Taussig schreef onlangs in zijn studie „A Four-Power Program in the Carribean", verschenen in het tijdschrift Foreign Affairs, dat de loonstandaard volgens een Commissie van het jaar 1943 in Puerto Rico hoger ligt dan op de Britse eilanden, doch dat een familie op Puerto Rico van 5 à 6 personen maar rond moest zien te komen met 1 dollar per dag.

Het was in November 1941, dat President Roosevelt een Commissie stuurde naar de Brits uestindische eilanden, onder leiding van bovengenoemde Taussig ter bestudering van de hangende problemen. Het verdient vermelding dat deze Commissie zich niet slechts tot planters, industriëlen, onderwijs - experts wenden, om de problemen van deze eilanden te kennen, doch ook de **Geestelijke autoriteiten** om raad vroeg. Wij weten niet of dit te Parera ook zal geschieden.

NIEUWS VAN OVERAL

WAPENBEPERKING NIET ONDER VETO.

ning, die gisteren ingeluid werd door Molotovs goedkeuring dat de inspectie bij het programma tot beperking van de bewapening niet onder het veto-recht zou vallen bleef gehandhaafd op de eerste zitting van de nieuwe commissie tot uitwerking van de voorstellen. Het voorstel om Paul Henri Spaak van België tot voorzitter te benoemen van de sub-commissie werd unaniem aangenomen. Spaak deelde aanstonds mede dat de commissie de Noordamerikaanse resolutie zin voor zin zou behandelen. De eerste zin, waarin over de noodzaak van de beperking van de bewapening gesproken werd, werd dan ook onmiddellijk goedgekeurd. Daarna begon echter een langdurige discussie over de vraag of de Veiligheidsraad zelf het ontwapenings van kracht kon verklaren ofdat het eerst door de afzonderlijke landen geratificeerd diende te worden. Connally stelde voor er aan toe te voegen dat ratificatie nodig was. Molotov vroeg vervolgens om een tijdslimiet. Engeland verklaarde dat de beperking niet afhankelijk moest zijn van ratificatie door alle 45 leden, wellicht was ratificatie door de 5 grote mogendheden voldoende (Lake Success, (AP) 5.12).

Heden ontvingen wij het droevig bericht van het plotseling overlijden van den Heer

Dr. JULIUS NEUBERG

te Amsterdam, Nederland.

Curacao 4 December 1946
Namens de familie
EDWIN SENIOR.

Vrijheidspolitiek van de Verenigde Staten

De Verenigde Staten van Amerika zijn tot voor korte tijd een protectionistisch land bij uitnemendheid geweest. Dit was niet alleen het geval gedurende een groot deel van de 19e eeuw en van het begin van de 20e eeuw tot aan de eerste wereldoorlog, maar ook nog na die oorlog.

Zij waren toen van een debiteurnatie geworden tot een crediteurnatie, hun industrie had zich enorm uitgebreid, zij meenden de overige wereld niet nodig te hebben en waren van oordeel, dat de afzet van hun producten, voorzover die voor het buitenland bestemd waren, geen moeilijkheden zou opleveren. Vandaar dat zij zich zoveel mogelijk van de overige wereld afkeerden, geen lid van de Volkenbond wensen te worden en zich aan een toenemend protectionisme overgaven.

Het resultaat van deze houding is algemeen bekend: het bleek, dat de welvaart van de Verenigde Staten toch meer van de buitenwereld, in het biezonder van Europa afhing, dan men acht, terwijl juist door de protectionistische politiek der Amerikaanse Republiek de opname mogelijkheid van Europa zeer sterk verminderde. Het gevolg was de crisis van 1929 en volgende jaren, de ergste die de wereld ooit gekend heeft en die de Verenigde Staten niet beter meenden te kunnen bestrijden dan door de invoering van een hoger tarief van invoerrechten: het Hawley-Smoot-tariff van 1930.

Reciprocal trade agreements act.

Dit tarief droeg door het vasthouden aan hoge invoerrechten in een periode van algemene economische depressie bij tot bemoeilijking van de internationale handel. De handel van de Verenigde Staten ging steeds meer achteruit, totdat in 1943 het Congres de Reciprocal Trade Agreements Act goedkeurde, welke de Hawley-Smooth douanewet wijzigde. De Reciprocal Agreements Act beoogde voornamelijk een halt toe te roepen aan het streven naar verhoging der tarieven en een begin te maken met het opheffen van de tariefbelemmeringen over de gehele wereld. De doeleinden van deze wet werden krachtig ondersteund door wijlen President Roosevelt en den toenmaligen Secretaris van Buitenlandse Zaken, Cordell Hull. De nieuwe wet gaf den President de bevoegdheid met het buitenland handelsvergragen af te sluiten, waarbij zodanige wijzigingen in de bestaande rechten en in andere invoerbeperkingen werden aangebracht als vereist voor het bevorderen van de buitenlandse handel.

Voor het eerst gedurende een lang tijdperk in de geschiedenis van het Amerikaanse douanetarief erkende de Reciprocal Trade Agreements Act, dat een bloeiende internationale handel een levensbelang is voor de eigen welvaart.

Tevens legde die wet door de erkenning dat, wanneer de Verenigde Staten op geregelde wijze goederen uit het buitenland ten invoer zouden toelaten, de Amerikaanse producten als vanzelf een meer gerede afzet op de buitenlandse markten zouden vinden, een zeer nauw verband tussen export en import. De Trade Agreements Act droeg inzoverre bij tot het streven naar opheffine der belemmeringen in het internationale handelsverkeer, dat het bruikmaking van de onvoorwaardelijke meestbegunstigingsclausule bij verdrag vastgelegde voorrechten ook op derde landen van toepassing te verklaren.

Tevens legde die wet door de erkenning dat, wanneer de Verenigde Staten op geregelde wijze goederen uit het buitenland ten invoer zouden toelaten, de Amerikaanse producten als vanzelf een meer gereden afzet op de buitenlandse markten zouden vinden, een zeer nauw verband tussen export en import. De Trade Agreements Act droeg inzoverre bij tot het streven naar opheffing den belemmeringen in het internationale handelsverkeer, dat het den President machtigde door gebruikmaking van de onvoorwaardelijke meestbegunstigingsclausule bij verdrag vastgelegde voorrechten ook op derde landen van toepassing te verklaren.

De uitvoering van het gehele Trade Agreements-programma is toevertrouwd aan de Afdeling Handelsverdragen van het Departement van Buitenlandse Zaken, welke afdeling voornamelijk is samengesteld uit economen, die met marktanalystisch- en research-werk zijn belast. Het hoofd van deze afdeling is tevens voorzitter van de interpedartementale commissie voor de handels-verdragen. Voor elk land of voor elke groep van landen is een landencommissie in het leven geroepen.

Een essentie onderdeel van dit handelsverdragen-apparaat vormt de informatiedienst, officieel genaamd „Committee for reciprocity informations". Deze dienst is als het ware het klankbord van de publieke opinie. Zijn taak bestaat in het aanhoren, onder meer door middel van „hearings", van de wensen en de klachten van belanghebbenden bij de handel met het buitenland. Ten aanzien van elk belangrijk im- of exportartikel wordt volgens een bepaald opgesteld schema een uitvoerig onderzoek ingesteld betreffende de mogelijkheid, dan wel de wenselijkheid van invoer in de Verenigde Staten en voorzover het een Amerikaans exportproduct betreft, met betrekking tot de mogelijkheden van invoer in een bepaald land. Deze thans onder de Reciprocal Trade Agreements Act gevolgde procedure vertoont een belangrijke ontwikkeling in de handelspolitiek der Verenigde Staten. In tegenstelling toch tot vroeger prevaleert thans het nationale en algemene belang bij het vaststellen van tarieven en bij hetafsluiten van verdragen boven de enge particuliere belangen.

Islam en Communisme.

door

J. HOUBEN S.J. B. A. HONS

De rots van St. Petrus heeft door de eeuwen heen in de branding gestaan van vele stormen, die aanbeukten en haar dreigden te overweldigen. De laatste storm is met de vredesverklaring schijnbaar tot bedaren gebracht, maar het zou kunnen blijken slechts een voorloper te zijn geweest van een vernieuwde, grotere storm, die nu in zware wolken zich aankondigt. Niet noodzakelijk in de vorm van een nieuwe oorlog, maar meer als een strijd ter ondermijning van het fundament der Kerk, en om grote brokken nog pas aangeslibde gebieden af te kappen.

Wij zijn geneigd het nieuwe dreigende gevaar alleen te zien in het Communisme; inderdaad is de dreiging uit het Oosten en Noord-Oosten het grootst, maar we moeten open oog houden voor de machinaties van andere staten, die van de algehele verwarring en afmatting van een uitgevochten wereld gebruik willen maken voor eigen doeleinden. Hoezeer de Islam als godsdienst ook vasthoudt aan het monotheïsme en daarom lijnrecht zou moeten gekeerd zijn tegen het streven van het atheïstisch communisme, het is een feit dat de Islam-staten zich op het ogenblik aansluiten bij de politiek van het communisme en uit die politieke verbroedering voordelen trachten te halen, waardoor zij, uit de sluimer van vele eeuwen ontwaakt, zich opnieuw als wereldmacht willen doen gelden. Een dusdanig compromis, dat in de ogen van den christen een verachtelijk verraad zou zijn, is het niet in dezelfde vorm voor een Mohammedaan. Voor den christen behoort politiek in al haar uitingen tot een domein van lagere orde vergeleken met zijn innigste godsdienstbeleving. Niet zo voor den Mohammedaan En dit is een feit dat dikwijls al te zeer over het hoofd wordt gezien. In het kort komt het hierop neer, dat de Islam niet alleen een godsdienst is, maar ook een staatsbestel. Hun theorie van de Dâr-ul-Islam (die landen waar de wet van de Islam staatswet is) en de Dâr-ul-harb landen waar ongelovigen wonen en die niet onder Muslim-wet gebracht zijn) heeft de grote veroveringen van voor duizend jaar tot effect gehad en vindt zijn fundering in Qur'an en overlevering. Want theoretisch is de Muslim-staat in voortdurende oorlogstoestand met het niet-mohammedaanse deel der wereld, hoezeer het ook practisch onmogelijk was voor de Islam die toestand ook maar in enig opzicht te wijzigen. Toch blijft deze wet, die in de eerste eeuwen van de Islam als primaire plicht gegolden heeft, voor iederen Muslim ook nu door haar herhaalde beklemtoning in de Qur'ân voortdurend levendig in de gedachtenwereld van elken Mohammedaan in onze tijd. Ook nu bidden zij elke Vrijdag, zich aansluitend bij den voorganger: „Reken het ons niet aan, o Heer, datgene waartoe we de kracht niet bezitten, maar wis onze zonden uit, geef ons vergiffenis en heb genade met ons. Gij zijt onze Meester: geef ons daarom dat wij de ongelovigen mogen onderwerpen". Dat deze wet bij menigeen grote aspiraties moet hebben opgeroepen en nog oproept, blkt uit al de propaganda die sinds de opleving van de laatste decennia in de Islamwereld wordt gevoerd. Propaganda wordt er gevoerd op zeer intense wijze en in alle richtingen der wereld, niet alleen bij geschrifte, in tijdschriften en boeken in Europese talen geschreven en door het oprichten van moskeeën in de grote wereldsteden Londen, Parijs en New York enz.; doch het grootste propaganda-middel zijn de Mohammedanen zelf, die de dragers zijn van de godsdienstige ideeën niet alleen, maar ook van hun politieke staatsleer. Elke godsdienstige Mohammedaan immers is, behalve dat hij handelaar is, of paardenkoopman, of reiziger, tevens missionaris voor de Islam. Door dit lekenapostolaat was het den Islam mogelijk zich zo snel over het hele Oosten, ook over Nederlands-Indië, te kunnen uitbreiden.

Juist omdat de staatsleer en de godsdienst in de Islam zozeer versmolten zijn en omdat politiek een onderdeel is van hun verplichtingen, ook van hun godsdienstige verplichtingen, komt de zaak van het samengaan met het communisme voor hen anders te liggen als het dat voor christenen doet, voor wie staatsleer en politiek van ondergeschikt belang zijn en op een lager niveau staan dan het godsdienstige. Het feit dat de staat en de kerk in de Islam één zijn, moet noodzakelijk de hooggestemdheid der absolumorele waarden verlagen, want in politicus komen de Islam-staten tegenover andere maatschappijen waar morele waarden te dikwijls schipbreuk lijden, ja, waar er inderdaad op de meest amorele wijze principen van waarheid en recht en plicht wordt gespeeld, ware het al dat wonder boven wonder in de mohammedaanse landen er een politiek mocht bestaan die vrij kon blijven van de smetten, die haar overal elders aankleven.

Gezien het feit, dat de leer van de Dâr-ul-harb zo sterk op de voorgrond heeft gestaan in de ontwikkelingsgeschiedenis van de Islam — de plicht van de djihad (de heilige oorlog) werd als zesde naast de andere vijf hoofdplichten van den mohammedaan gerekend — klinkt het nogal naïef den Minister van Eredienst in de huidige Indonesische Regering op 5 Januari 1946 te horen verklaren, dat de staat iederen burger de vrijheid garandeert om die godsdienst te belijden, die hij wenst. Hij zegt: „Tot mijn landgenoten, die andere godsdiensten belijden, verklaar ik, dat de Islam aandringt tot ontzag en verdraagzaamheid voor alle andere godsdiensten, hetgeen duidelijk blijkt uit de Heilige Koran".

Integendeel, uit de Qur'ân blijkt hoe Mohammed de heilige oorlog aanprees niet alleen in de eerste jaren van zijn optreden, toen het nog hoofdzakelijk een defensieve oorlog was die hij te voeren had, maar ook later toen de Islam zich over Arabië en daarbuiten verspreidde. Ware inderdaad de Islam in zijn geheel verdraagzamer geworden, dan zou de mentaliteit van de Qur-ân-exegese in de grote intellectuele Islam-centra, als Egypte, Arabië en Lahore, d.w.z. centra, van waar de vernieuwing in onvermoeide propaganda naar alle Muslim-landen wordt gepreekt, zo moeten zijn, dat zij, in plaats van te ontkennen dat de heilige oorlog het grote middel was voor de uitbreiding van de Islam, in oprechtheid moeten aansporen tot een stemming van verdraagzaamheid, en de Qur-ân-exegese zo aanpassen aan die vernieuwing, dat er na jarenlange arbeid mogelijk een verandering in mentaliteit zou kunnen bereikt worden. Zo is het echter niet gesteld. En er is weinig kans van slagen zolang de Islam èn godsdienst èn staatsbestel in één principe omsluit.

Het samengaan van de Islam met de communisten in de politiek van deze tijd opent een heel nieuwe vista. Reeds jaren lang was de Russische propaganda in de Muslim-landen zeer groot; Rusland cultiveerde een vriendschap althans met die landen, waar vroegere onenigheid met Europese bestuurslanden gemakkelijk tot een desintegrerende gloed kon worden aangewakkerd. De Islam van zijn kant wil die vriendschap uitbuiten om het juk van Europa en van het Christendom af te werpen en zichzelf weer meester te zijn. Is hetzelfde niet het geval met Nederlands-Indië, waar communisten en extremistische mohammedanen samengaan en voor wiens onafhankelijkheid de afgevaardigde van de Oekraïne zozeer pleitte in de UNO-conferentie? Tegelijkertijd zien wij hoe Rusland aanspraken wil maken op de vroegere bezittingen van Italië in Noord-Afrika en op de eilanden in de Oostelijke helft der Middellandse Zee, met de bedoeling om het Westen en daarom het Christendom van het Oosten af te sluiten. En als leuze dient de text van de Atlantische Brief: dat Egyptenaren en Indiërs en Syriërs zelfbeschikkingsrecht moeten bezitten.

Dit is de storm, waarop wij in het begin doelden, een storm nu met geweld van wapenen, maar op een slimme manier, nl. door onrust en door het aanwakkeren van aspiraties in de landen zelf.

Dit is de storm waarop wij in ret begin doelden, een storm nu nog voor een groot gedeelte in de aether, in de felle aanvallen van Rusland op het Westen en niet het minst op de Heilige Stoel, een storm echter die ziedende golven kan werpen over die rots waarop Christus bouwde en waardoor — mocht de Islam en het communisme slagen in hun opzet — grote nieuwgewonnen missievelden afgesneden dreigen te worden van de moederrots.